

Extracte de videoconferència
entre John Carlin i Rafa Nadal
el 19 de juny passat.

Rafa Nadal, Manacor.
19.06.2014-20.29

Al final, en el teu camp tindràs uns crítics, algú que et valora, i també tu mateix saps quan fas una cosa bé o malament, però crec, i corregeix-me si m'equivoco, que evidentment tu dius: "Si m'ho crec, puc acabar pensant que coses que potser no escric bé, al final les he escrit molt bé", mentre que quan un té la humilitat en això, no s'equivoca en aquestes coses. En el meu món és una mica diferent, perquè al final jo tinc uns rivals que em marquen si ho estic fent bé o malament, de manera que són els rivals els que em jutgen dia rere dia. Els afalacs sempre són bonics; ajuden i també et destrueixen. Perquè el problema no és que els afalacs et facin creure que ets molt bo; el problema és que els afalacs et facin creure que ets molt bo i, per tant, fan que deixis de treballar el que estaves treballant. Perquè si un es creu que és molt bo i continua treballant amb la mateixa intensitat i il·lusió, és igual, serà un fantasma, però continuarà guanyant. Aquesta és la realitat de la situació. Jo crec que el problema ve sobretot quan un es creu que és molt bo i per això creu que seguirà guanyant sense la necessitat de treballar tant com havia treballat abans per aconseguir-ho.

A prop

Una conversa privada entre Rafa Nadal & John Carlin.

John Carlin, Londres.
19.06.2014-20:30

No, jo crec que aquí hi ha més en comú del que et penses, Rafa. Crec que aquí hi ha uns principis generals. Per descomptat que tu tens un rival directe i jo no, però crec que en gairebé qualsevol terreny a la vida tenim alguna cosa en comú i és que treballem sols, estem solets davant del món. Tu li dediques hores entrenant abans dels partits, i tot això es nota a l'hora de sortir a competir, i en el meu cas és pensar i donar-hi voltes i no conformar-me amb el més fàcil. És no deixar d'entrenar després de quinze minuts perquè estic cansat, sinó continuar una hora o el que calgui. I és una mica el mateix amb la meua feina: en el moment en què baixo la pressió i no hi poso aquest esforç, aquest pas de rosca més, s'acaba tot.

Gràcies a les noves tecnologies, els horaris i les distàncies ja no són tan importants. El veritablement important avui és que, si guis on siguis, puguis tenir el teu gestor personal sempre a prop. Segueix la conversa completa a bancsabaddell.com/aprop